



**ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE**

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1355/2019. számú ügyben

Érintett szerv:

- Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatala Gyámügyi és Igazságügyi Osztály

2019. május

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-1355/2019. számú ügyben**

Előadó: dr. Gyórfy Zsuzsanna

A vizsgálat megindítása

A panaszos édesapa a Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatala Gyámügyi és Igazságügyi Osztályának (a továbbiakban: gyámhatóság) a 2010-ben született gyermekével való kapcsolattartása ügyében folytatott végrehajtási eljárás elhúzódását sérelmezve fordult a biztoshoz. Sérelmezte, hogy 2018-ban – különböző jogsértések miatt – több bejelentést tett a gyámhatóságon, azonban az ezekkel kapcsolatban született érdemi döntéseket panaszbeadványa Hivatalomhoz való benyújtásáig (2019. február 14.) nem kapta meg.

Tekintettel arra, hogy a panaszbeadvány alapján felmerült a jogállamiság elvével, a jogbiztonság követelményével és a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggő visszasság gyanúja, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam. A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján a Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatalának vezetőjétől – az ügyben 2018. január 1-jétől keletkezett iratmásolatok csatolásával együtt – tájékoztatást kértem.

Az érintett alapvető jogok és alkotmányos elvek

- a jogállamiság elve és a jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés);
- a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés).

Az alkalmazott jogszabályok

- a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Egyezmény);
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyt.);
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.);
- a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyszr.).

A megállapított tényállás

A rendelkezésemre álló dokumentumok és egyéb információk alapján a *következő tényállás rögzíthető*. A gyámhatóság 2017. december 28-án kelt végzésével elrendelte az apai kapcsolattartás végrehajtását. A panaszos 2018. február 26-án tájékoztatta arról a gyámhatóságot, hogy az anya továbbra sem tesz eleget a tájékoztatási kötelezettségének, végrehajtást és az ügyintéző kizárását kérte. 2018. március 26-án az apa tájékoztatta a gyámhatóságot arról, hogy megítélése szerint a gyermeket az édesanyja ellene neveli, róla tájékoztatást továbbra sem ad. Ismételten kérte az ügyintéző kizárását. 2018. április 25-én az panaszos a kérelmét megismételte.

A gyámhatóság 2018. április 25-én kelt végzésével a panaszost és a gyermek édesanyját 2018. május 16-ára tárgyalásra idézte. A panaszos a gyámhatóságnak adott írásbeli tájékoztatása szerint az idézést nem kapta meg időben, kérte, hogy a gyermek édesanyját a távollétében is hallgassák meg. A gyermek édesanyjának jegyzőkönyvi nyilatkozata szerint minden héten legalább egy e-mailt küld a panaszosnak a gyermekről. (A rendelkezésemre álló iratok szerint a panaszos és a gyermek édesanyja is a gyámhatóságnak folyamatosan megküldte a gyermekkel kapcsolatos elektronikus levelezésüket). Az édesanya elmondta, hogy a tájékoztatási kötelezettségének a jövőben 10 naponként szeretne eleget tenni. A gyermeket nem neveli az édesapja ellen, a gyermek iskolai beíratásához pedig az apa aláírását kérte. Tájékoztatást adott a gyermek betegségéről is.

2018. május 28-án a gyámhatóság megkereste a következő intézményeket, személyeket:

- A Pest Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Gödöllői Tagintézményétől arra várt választ, hogy a gyermek rendszeresen jár-e pszichológushoz, szüksége van-e pszichológiai segítségre, illetve tapasztalható-e, hogy az édesanya a panaszos ellen neveli a gyermeket?
- A gyermek óvodájának vezetőjétől ugyancsak azt kérdezte a gyámügyi ügyintéző, hogy tapasztaltak-e anyai ellennevelést az édesapa irányába. Tudakozódott a felől is, hogy van-e tudomásuk a gyermek krónikus betegségéről, egészségügyi problémájáról, az édesanya vitte-e betegen a gyermeket óvodába. Végül attól is tájékoztatást kért az ügyintéző, hogy a gyermek betegségeinek gyógyításában az édesanya együttműködő-e.
- A házi gyermekorvostól a gyermek egészségi állapotáról, az édesanya együttműködésétől kért információt a gyámhatóság.

Az óvodavezető 2018. május 29-én kelt válasza szerint ellennevelést nem tapasztaltak, a gyermeknek krónikus betegsége nincs. Az édesanya nem viszi a gyermeket betegen óvodába, a gyógyításban pedig együttműködő. A Pedagógiai Szakszolgálat 2018. május 31-én kelt válaszában tájékoztatást adott a gyermek pszichológiai megsegítéséről, továbbá arról, hogy anyai ellennevelést nem tapasztaltak. A gyermek házi orvosának 2018. június 7-én kelt válasza szerint az anya együttműködő, ha szükséges, akkor mindig elviszi a gyermeket az orvoshoz.

2018. július 5-én a panaszos arról tájékoztatta a gyámhatóságot, hogy a gyermek édesanyja a kapcsolattartáskor nem adta át neki a gyermek személyi igazolványát, ezért intézkedést kért. 2018. június 8-án a gyámhatóság a felettes szervétől, a Pest Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályától (a továbbiakban: másodfokú gyámhatóság) a kizárását kérte. 2018. július 28-án gyámhatóság tájékoztatta a panaszost, hogy másodfokú hatóság kizárásra vonatkozó döntéséig érdemi döntést nem hozhat. A másodfokú gyámhatóság a PE/GYAM/697-2/2018. számú, 2018. szeptember 24-i végzésével a gyámhatóság kizárásra irányuló kérelmet nem fogadta el.

A panaszos 2018. november 16-án, november 19-én, és december 21-én a gyámhatóság intézkedését kérte. A gyámhatóság a PE-07/GYAM/191-1/2019. számú, 2019. január 21-én kelt határozatával a panaszos 2018. február 26-án kelt, az anya tájékoztatási kérelmével kapcsolatos beadványát visszautasította. A határozat indoklása szerint a Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság 9.P 20.706/2015/7. számú, 2105. július 7-én jogerős ítéletével jóváhagyta a szülők egyezségét, amely szerint a gyermekük felett a szülői felügyeleti jogokat közösen gyakorolják. Ebből következően az apa közvetlenül kaphat információt az orvostól, az óvodától, az iskolától.

A gyámhatóság a 2019. január 24-én kelt PE-07/GYAM/191-2/2019. számú, a PE-07/GYAM/191-3/2019. számú, valamint a PE-07/GYAM/191-4/2019. számú határozataival – a fenti indoklással – visszautasította a panaszos 2018. március 26-án, 2018. április 25-én és 2018. május 24-én kelt kérelmeit. A gyámhatóság a 2019. január 24-i, PE-07/GYAM/191-5/2019. számú végzésével a gyermek édesanyját nyilatkozatételre hívta fel arra vonatkozóan, hogy a 2018. június 29-én esedékes kapcsolattartáskor átadta-e a gyermek személyi igazolványát a panaszosnak. Az édesanya 2019. február 4-én kelt nyilatkozatát a gyámhatóság 2019. február 25-én iktatta.

A rendelkezésemre álló iratok szerint a gyámhatóság Hivatalomnak adott 2019. április 8-án kelt válaszádakor ez ügyben érdemi döntés még nem született.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint a hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 18. § (2) bekezdés a) pontja szerint az állami vagy önkormányzati feladatot ellátó szerv *közszolgáltatást végző szerzmek minősül*. A Gyvt. 16. § (1) bekezdése szerint a gyermekek védelmét biztosító hatósági feladat- és hatásköröket a helyi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a *gyámhatóság* gyakorolja. A Gyszt. 1. § (1) bekezdése szerint a gyámhatóság feladat- és hatáskörét *a jegyző*, a kormányhivatal gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró járási (kerületi) hivatala, illetve a gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró kormányhivatal gyakorolja. *Mind ezek alapján az ügyben érintett hatóságokra kiterjed a vizsgálati hatásköröm.*

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

A biztos egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmanintézmény megalakulása óta az alapjogi biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjogkorlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi tesztek.

A jelentés megállapításai kapcsán hivatkoznom kell arra, hogy az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”*. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően.

A testület ennek kapcsán elvi éllel azt mondta ki azt, hogy *„az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.”*

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltakat a korábbi Alkotmány 2. § (1) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező *jogállamiság elve*, tekintetében nem hoz olyan koncepcionális változást az Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat elvetését, vagy jelentős tartalmi átértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indoklásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket. A tisztességes eljárás jogának érvényesülése kapcsán érdemes kiemelni, hogy immár külön alkotmányi rendelkezés nevesíti a *tisztességes hatósági eljárás*hoz való jogot.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat továbbra is releváns. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek*, működésüket tekintve *kiszámíthatóak* és *előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a *jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott *korlátok között* fejtik ki tevékenységüket.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy *a kiszámíthatóság és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az alapjogok valódi érvényesülését képes kiüresíteni, megbénítani a szabályozás vagy a jogalkalmazás hibáiból, zavarából adódó kiszámíthatatlanság, az eljárásra vonatkozó garanciális szabályok félre tétele, figyelmen kívül hagyása. Érdemes utalni itt arra az alkotmánybírósági tézisre, amely szerint közvetlen alkotmányi garanciák *gazdaságossági és célszerűségi okokból*, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén *sem mellőzhetők*.

2. Az Alaptörvény XXIV. cikke immár kinyilvánítja *a tisztességes eljárásból való jogot*. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet arra, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van. Irányadó alkotmánybírósági tézis, hogy a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. A közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik, a jogkorlátozásra adott felhatalmazást pedig törvényi szinten pontosan kell meghatározni. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket.

III. Az ügy érdemében

1. Jelen vizsgálatom kapcsán előjáróban utalnom kell arra, hogy az elmúlt években Hivatalomhoz számos – főként Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályának Szociális és Gyámügyi Osztályának, valamint a Pest Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályának elhúzódo eljárását sérelmező – panaszbeadvány érkezett.¹

Mindezek nyomán *AJB-3534/2016. számon átfogó jelleggel vizsgáltam az első- és másodfokú gyámhatóságok feladatellátásának személyi feltételeit, az ott dolgozó munkatársak létszámát és az ebből adódó túlterheltségét*. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: EMMI) szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára e jelentésemben a gyámhatóságok túlterheltségére visszavezethető visszasságok orvoslása érdekében megfogalmazott ajánlásaimra válaszként arról tájékoztatott, hogy a gyámügyek intézésének gyorsítása érdekében a szaktárca 2018. január 1-jétől a másodfokon eljáró gyámhatóságok ügyintézői létszámát 16 %-kal tervezi emelni.

Tekintettel arra, hogy a késedelmes másodfokú eljárások tekintetében változatlanul több panaszbeadvány érkezett a Hivatalomhoz az *AJB-807/2018. számú* jelentésemben felkértem az emberi erőforrások miniszterét, hogy – a szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős

¹ Lásd az *AJB-298/2017. számon*, az *AJB-488/2018. számon* *AJB-1831/2018. számon* kiadott jelentéseket.

államtitkár útján – fővárosi, illetve megyei bontásban adjon tájékoztatást a másodfokon eljáró gyámhatóságok ügyintézőinek tervezett létszámemelésének megvalósulásáról.

A 2018 áprilisában kelt válasz szerint a 20 kormányhivatal közül 17 teljes mértékben végrehajtotta a kormányhatározatban foglaltakat, azaz 1-1 fővel bővítette a másodfokú gyámhatósági ügyintézőinek létszámát. Ezt követően azonban mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárások elhúzódását sérelmező panaszok továbbra is érkeznek Hivatalomhoz.²

Az AJB-304/2019. számú, 2019 februárjában kibocsájtott jelentésemben kifejtett álláspontom szerint *kizárólag a másodfokú gyámhatóságoknál végrehajtott létszám-bővítés* az AJB-3534/2016. számú jelentésemben feltárt visszásságokat nem orvosolta megfelelően és teljes körűen. *Ezen jelentésemben ismételtlen megállapítottam, hogy az elsődlegesen létszámhiányra visszavezethető érdemi döntések késedelmes meghozatala az érintett ügyfelek tisztességes eljárásához fűződő jogával összefüggő visszásságot okoz. Ugyancsak nem érvényesülhet a gyermek legjobb érdekét szolgáló eljárás elve, ez a helyzet pedig a gyámügyi eljárásokban érintett gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való jogával összefüggő visszásságot is eredményez.*

A jelentésben felkértem az emberi erőforrások miniszterét, hogy – a Miniszterelnökséget vezető miniszterrel és a pénzügyminiszterrel együttműködve – *vizsgálja felül a kormányhivatalokban, azok járási és kerületi hivatalaiban gyámhatósági feladatokat ellátó szervezeti egységek jelenlegi létszámkeretét, illetve a gyámhatósági feladat ellátását akadályozó alacsony létszám esetén tegye meg a szükséges intézkedéseket.*

2. Az *egyedi ügyben* folytatott vizsgálat kapcsán utalnom kell arra, hogy az Ákr. az alapelvek között rögzíti a közigazgatási hatóságnak *a jogszabályban meghatározott határidőn belül, észszerű időben való eljárási kötelezettségét.* Az Ákr. 4. §-a alapján a hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és – a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül, a fejlett technológiák alkalmazásával – *az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.* Az *ügyintézési határidőkről* az Ákr. 50. §-a rendelkezik. E szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik. Az ügyintézési határidő automatikus döntéshozatal esetén huszonnégy óra, sommás eljárásban nyolc nap, teljes eljárásban hatvan nap.

Az Ákr. 43. § (1) bekezdése szerint *a hatóság az eljárás megindításától számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz.* Az Ákr. 43. § (2) bekezdés a) pontja akként rendelkezik, hogy a függő hatályú döntésben a hatóság rendelkezik arról, hogy az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetékek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételért fizetett *igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni.* Az Ákr. 43. § (4) bekezdése alapján az (1) bekezdésben meghatározott döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha az ügyintézési határidő elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött és az eljárást nem szüntette meg. Az Ákr. 43. § (10) bekezdése szerint a függő hatályú döntés véglegessé válásáról a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint akikkel a döntést közölte, és intézkedik a fenti összeg megfizetése, valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.

A rendelkezésemre álló információk alapján megállapítható, hogy a gyámhatóság *az ügyintézésre rendelkezésére álló határidő jelentős túllépésével hozott érdemi döntést, illetve a panaszos egyik, 2018 júliusában benyújtott kérelméről érdemben a megkeresésemre adott válaszádakor még nem döntött.* A gyámhatóság továbbá nem tett eleget az Ákr. 43. §-ában foglalt – fent hivatkozott – garanciális rendelkezéseknek sem. A vizsgált ügyben a jelentős késedelem azért sem indokolható, mert a gyámhatóságnak már az eljárás megindulásakor lehetősége lett volna a bíróság szülők egyezségét jóváhagyó ítéletének beszerzésére, ami alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy

² Lásd az AJB-1439/2018. számon és az AJB-1441/2018. számon kiadott jelentéseket. Az első fokon eljáró gyámhatóságok elhúzódó eljárását sérelmező panaszosok tájékoztatást kapnak arról, hogy az Ákr. 15. § (2) bekezdése alapján az elsőfokon eljáró gyámhatóság felügyeleti szervének van lehetősége arra, hogy a hatóságot az eljárás lefolytatására utasítsa.

a szülők a gyerek felett a szülői felügyeleti jogokat közösen gyakorolják, így a panaszos jogosult a gyermek óvodájától, iskolájától, az egészségügyi szolgáltatóktól közvetlenül információkat kérni.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a gyámhatóság késedelmes eljárása a panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz való jogával összefüggő visszaállítást okozott. A függő hatályú döntés meghozatalának, valamint az Ákr. 43. § (2) bekezdés a) pontja szerinti összeg megfizetésének elmulasztása, tekintettel arra, hogy az Ákr. alapján a fizetési kötelezettség nem fakultatív feladat, hanem a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítását szolgáló garancia, nem mellőzhettem annak a megállapítását sem, hogy a gyámhatóság elmulasztása is alkalmas volt arra, hogy a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggő visszaállítást okozzon.

Intézkedésem

A jelentésemben feltárt alapvető joggal összefüggő visszaállítást bekövetkezésének jövőbeni megelőzése érdekében az Ajb. 31. §-a alapján *felkérem* a Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatalának vezetőjét, hogy a gyámhatóság haladéktalanul tegyen eleget az Ákr. 43. § (2) bekezdésben foglalt törvényi kötelezettségének és a jövőre nézve hívja fel a gyámhatóság munkatársainak a figyelmét az Ákr.-ben foglalt kötelezettségei (függő hatályú döntés meghozatala, ügyintézési határidő betartása) teljesítésének garanciális jelentőségére.

Budapest, 2019. május 21.

Székel László

